

73. Ua. 91. (12.)

MENTEM ALIT ET EXCOLIT

K. K. HOFBIBLIOTHEK
ÖSTERR. NATIONALBIBLIOTHEK

73. Aa. 91(12)

73. Aa. 91(12)

112

**ALPHABETUM
BARMANUM**

S E U

**BOMANUM
REGNI AVAE
FINITIMARUMQUE REGIONUM**

ROMAE MDCCLXXVI.
Typis Sacrae Congreg. de Propaganda Fide

PRAESIDUM ADPROBATIONE.

PIO VI. P. O. M

RELIGIONIS . ET . FIDEI . VINDICI
ECCLESIASTICAE . DISCIPLINAE . ADSECTORI
CVIVS . AVCTORITATE . ET . AVSPICIIS
CHRISTIANA . DOGMATA . IN . REMOTIS . REGIONIBVS
ANNVNCIANTVR
ALPHABETVM . BARMANVM . SEV . BOMANVM
REGNI . AVENSIS
QVOD . NVNC . PRIMVM
TYPIS . SAC . CONG . DE . PROP . FIDE
INCISVM . PERCVSSVM . CONFLATVM
ET . EXCVSVM . EST
ET . CVIVS . SONO . ET . LITTERIS
INDICIS . GENTIBVS . TRANS . GANDEM
CATHOLICAE . VERITATES . TRADVNTVR
MINISTERIO . CLERICORVM . REG . S . PAVLLI
STEPHANVS . BORGIA
A . SECRETIS . SS . CONGREGATIONIS
OB . INSIGNEM . ERGA . SE . VOLVNTATIS
ET . INDVLGENTIAE . EIVS . EFFECTVM
BEATISSIMO . ET . CLEMENTISSIMO . PRINCIPI
LIBENS . MERITO . OFFERT

LECTORI ERUDITO

IOHANNES CHRISTOPHORUS AMADUTIUS

Praefes Typographiae Sacrae Congregationis
de Propaganda Fide.

I. **D**ivina illa idiomatum charismata, quibus peculiari, ac caelesti prorsus largitate, ac privilegio donati fuerunt Apostoli, ut cunctis gentibus linguarum numero diversis Evangelicas veritates praedicarent, adumbrare, aemulari, vel potius compensare nititur Sacra Propagandae Fidei Congregatio, dum varia exoticarum linguarum genera confectatur, quae suis typis exprimat, quaeque Fidei Praeconibus, quos suis sumptibus in longinquas regiones ablegat, tamquam instrumenta praesentissima, quibus instruantur, & commendentur, comparet, atque proponat. Postquam postremis hisce temporibus de Indicis linguis potissimum sollicita Tibetanæ, seu Tangutanæ, Brammhanicæ, seu Indostanicæ, & Malabaricæ, seu Samscrudonicæ, quibus nos pro viribus iam praefari studuimus, Alphabetæ, typographicis omnibus formis instructa, perficienda curavit, & aliquot etiam Christianæ Fidei rudimenta iis-

dem expressa edere sategit, animum tandem Romano, seu Romano idiomati applicuit. Commode eiusdem idiomatis apices, & elementa accurate designata ad nos attulit elapso anno ex Peguensi Missione redux Melchior Carpanius Laudensis, ex Clericis Regularibus Sancti Paulli, qui Barnabitae appellantur, quibusque nimirum Fidei nostrae, propagatio in vastissimo Avae Regno, & sacrorum operatio in xii. Ecclesiis per hoc ipsum Regnum dispersis concredita est. Cum enim ipse incolet potissimum Urbem, quae Rangon audit, quaeque portum ad Peguense Regnum pertinentem parat, & Avae apud Regem ipsum, & in Tavai regionibus, quibus erudiendis usque ab anno ciorccclxiv. additus fuerat, moras traxerit, facile eidem fuit & exactas characterum formas, & ipsius idiomatis peritiam consequi, quorum omnium ope huius Alphabeti sculptura, percussio, & conflatio recte per operas nostras flaturariam artem exercentes perageretur, atque prelo committi possent tum huius linguae primiora specimina, tum etiam Christianae nostrae doctrinae Compendium.

II. Huius linguae, quae Avae potissimum usurpatur, ceterisque praestat idiomatibus, extensionem per reliqua sive Regna, sive Provincias Avae Regi subiectas, atque huius Regni, ceterarumque ditionum fines ita accurate descripsit

Carpanius noster, ut ad ipsum amandare Lectores nostros nunc praestet. Tum horum populorum omnium superstitionem, qua & Numen Godoma colunt, & absurdas de mundo, & animae opiniones fovent, late etiam ipse prosequitur, ut haec dumtaxat nunc innuisse sit satis. Tandem ea attingit de Romanorum gente, quae excellentiora, quam quae Mendezius Pintius, Morerius, Martinierreius, aliique, & ampliora, quam quae designavit Raynalius (1), haberi debeant. Barmanam igitur linguam proponimus, quam ita appellare placuit, ut ea staret etiam nomenclatura, quae primum ab Europeorum errore, seu vitiosa pronuntiatione profecta, locum dein obtinuit in geographicis libris, tabulisque, quae designari vulgo coepit ea gens, quae trans Gangem in Asia ad gradum vigesimum primum longitudinis est, quaeque Romana potius appellanda esset. Siquidem, ut recte observat Bartholomaeus Ziegenbalgius, olim Danicae heterodoxae Missionis apud Indos Orientales Minister (2),

(1) *Histoire philosophique, & politique des Etablissements, & du Commerce des Européens dans les deux Indes*. Tom. I. pag. 342., & suiv.

(2) *Thesaur. Epistol. La-Croizian.* Tom. I. pag. 381. Epist. 319.

in mappis etiam geographis, & libris historicis talia tantum inveniuntur regionum, urbium, & personarum nomina, quae Indus intelligere nequit, quia Europei omnes illas voces, & nomina, ex ignorantia linguae, falso pronunciarunt, & exararunt. Nulla ergo gens, nulla ditio, nulla urbs, nulla lingua, quae Barmana dici possit; cum potius Bomana κατ' Ἑσχλῶ, vel ex honoris cognomine harum omnium unaquaeque appellari consueverit, quod ex huius linguae genio vel magna gens, vel vir fortis, Bomas nomine designetur; 𑀧𑀺𑀓𑀭𑀺 bo enim caput, & praeses, 𑀧𑀺𑀓𑀭𑀺 mah vero vir vocitatur. Quapropter Barmanae linguae litteras Carpanius noster ita proponit, ut figuram primum, deinde nomen, tum nominis explicationem, ac demum potestatem adducat. Neque ea praeterit, quae pronuntiationi recte instituendae opportuna esse possint. Exhibitis vero radicalibus litteris, quae xxxiii. numerantur, & in schemate etiam aere inciso, quod ad Prologi calcem dabitur, exprimuntur, & quarum viii. vocales, reliquae consonantes sunt, eas subdit, quae nonnullis nominibus adiiciuntur, vel etiam ad maiorem brevitatem usurpantur; tum quae primi generis sunt, quaeque ex adiunctis syllabae fiunt; hinc signa, quae iisdem lit-

teris addita eundem habent sonum; dein genus aliud syllabarum, quod locum habet tantum cum nonnullis litteris, quae aliud signum praeter superiora adnexum habent, fiuntque syllabae compositae; ac tandem tertium, ceteraque ad decimum usque syllabarum genera, quae variis instructa signis varios sonos efficiunt. Cetera vero, quae tirones scire praestat, ut ad legendum se componant, & ut linguae genium deprehendant, prosequitur in Prologo. Opusculum claudunt Christianorum preces, Symbolum Apostolorum, & Praecepta Decalogi in hoc ipsum idioma conversa.

III. Tandem alterum Alphabetum proponit, quod lingua Pali, sive Bali, sive Balia appellatur, quodque laudato superius schemate aere, insculpto exhibetur, & illustratur in Prologo. Haec lingua, quae totidem xxxiii. constat elementis, vetustissima est in Auae Regno, & arcana, utpote quae a Talapoinis (quod Monachorum genus est) unice colatur; quemadmodum a rusticis in silvis lingua altera Carian dicta pronuntiatur, quae sibilis scatet, & ex monosyllabis coalescit, ut nihil cum ceteris commune habeat. Hoc autem idiomate Pali exaratus est liber Kammua, seu Codex ordinationum, caeremoniarum, praeceptorumque omnium ad religionem pertinentium, qui etiam in Regno Peguen-

si, Siamensi, Laosensi, & Arakanensi obtinet. Huius Proemium idcirco a Carpanio nostro in eodem schemate adducitur, qui nimirum illud excipere potuerit ex elegantissimo eiusdem Kam-mua exemplari, quod secum in Italiam adduxit, ac dein dono dedit amplissimo S. R. E. Card., & S. C. de Prop. Fide, eiusque Typographiae Praefecto Iosepho M. Castellio, ex cuius dein munificentia cessit huic nostrae Collegii Urbani Bibliothecae. Lingua Palì memoratur etiam a Kaempferio (1), quae Buttam Deum, de quo tam docte, tam copiose, tamque eleganter disseruit Vir Cl. Augustinus Antonius Georgius (2) Eremitarum Austriensium Procurator Generalis, & Litterariae Reipublicae decus eximium, Sammona Khodum a Siamensibus, & Sammana Khurama a Peguanis appellatum testitur. Sacram hanc linguam innuit insuper Maturinus Veysserreijs La-Crozius (3), quam quidem usurpatam asserit in regnis Laos, Pegu, Cambodiensi, & Siamensi, quamque cum ceteris Indicis litteris, quibus Brachmanes, Malabares, Ceilanenses, Siamenses,

(1) *Histor. Japon. Tom. I. pag. 208.*

(2) *Alphabet. Tibetan. passim.*

(3) *Cit. Comment. Epistol. La-Crozi. Tom. III Epistol. 42. pag. 85.*

Et *Lavanes* utuntur, satis inter se, etsi mutatis pro genio gentium apicibus, convenire contendit.

iv. Unde *Alphabetum Romanum*, & alii mutuati fuerint *Avenenses*, penes quos cum imperii sede utrumque potissimum praestat, *Carpanius* noster exquirere interim promittit, qui tamen a *Persica* manare nunc putet. Ceterum *La-Crozius* ipse (1), ut nos etiam alibi advertimus (2), in ea fuit sententia, ut censeret *Indicas*, & *Tartaricas* linguas omnes a *Persica*, hanc vero ab *Aegyptiaca* originem ducere; quod sane inficiatus est *Theophilus Sigefridus Bayerius* (3); qui interim tamen suspicatus est, veteres *Persicas*, quas *Thomas Hydeus* illustrare aggressus est, quamdam convenientiam cum *Armenicis* habere. Ast multam *Alphabetum Pali*, quoad nonnullas litteras, similitudinem habere videtur cum *Armenicae* linguae elementis, quae quidem nonnisi post saeculi iv. dimidium obtinuerunt, cum antea *Armeni finitimorum* populorum litteris, scilicet *Persarum*, *Syrorum*, & *Graecorum* uteren-

(1) Loc. cit. *Epist.* 9. pag. 22., & 23.

(2) In Praefatione ad *Alphabetum Bramhanicum*, seu *Indostanicum Universitatis Kasi*, §. iv. pag. xiii.

(3) Cit. *Commerc. Epistol. La-Crozian. Tom. I. Epist.* 13. pag. 16.

tur (1). Harum nonnullas heic recensemus, ex consilio, & ductu Georgii Bagdadii Anteplii Armeni, Monachi Congregationis Mechitarenfis Sancti Lazari, & in Collegio Urbano de Propaganda Fide patriae linguae Professoris scientissimi, quas proinde conferre cum Palicis apicibus, in aenea tabula insculptis, facile poteris. Quare, has accipe, & perpende; hae enim sunt: *u* aip, *u* za, *u* jet, *u* ghat, *u* mien, *u* nu, *u* ue, *u* be, *u* ra, *u* se, *u* diun, *u* tzo.

Tum Malabaricum etiam Alphabetum, quod prela nostra primum litterato orbi communicarunt, scatet plurimis litteris, quae ad Armenicarum formas accedunt. Si hinc argumentum peti liceret de Indicarum litterarum origine, cum Armenicae non vetustissimae sint, ut superius innuimus, parum etiam antiquitatis tribui Indicis posset; at si ab Armenis, commercio suffragante, allatae fuissent litterae Persicae, quibus ipsi antea utebantur, atque illae praesertim, quas ex Zendica, & Pazendica scriptura eduxit Hydeus, forte remotior antiquitas iisdem adscribi, earumque origo Armenis quinetiam ac-

(1) De origine, & antiquitate Linguae Armenae videndus Moses Coronensis scriptor saeculi iv., & v. Lib. iiii. Historiae Armenorum; Londini typis Wifshonianis ann. 1736.

cepta referri posset. Verumtamen in perquirenda rerum origine nonnisi verisimilitudo consuetari potest, nec nisi dubitanter coniecturis aliquid tribuere decet.

v. Poesi praesertim, quae similibus syllabarum desinentiis potius, quam ipso numero syllabarum condatur, gaudent Romani. Ea nimirum utuntur in tractandis praecipue rebus ad religionem pertinentibus. Ita etiam conscriptus est Codex Regularum, quae a Talapoinis observantur, Padimot ab ipsis appellatus, qui palmis, quibus nomen Ole, conscriptus, & Romana lingua expressus servatur nunc in laudata Collegii Urbani Bibliotheca. Ibi- dem etiam prostant nunc Epistolae Divi Pauli, Evangelia dierum omnium Dominicalium, Episto- la Dogmatica, & Dialogus inter Missionarium, & Talapoinum, quae & eodem idiomate concepta sunt, & iisdem palmis consignata. Accessit tandem Evangelium Divi Matthaei Romanice loquens, & exceptum alio papyri genere, quod Babota alba nuncupatur. Haec omnia a Carpanio nostro resigna- ta Cl. Praefuli Stephano Borgiae S. C. de Propag. Fide a Secretis, in superscriptam Bibliothecam ex con- sueta eiusdem Praefulis largitate migrarunt. Sed de idiomate, eiusque Codicibus satis.

vi. Nos tamen laetamur interea, omnium primos & Litterariae Reipublicae exhibuisse, & Catholicae Religionis incremento dedicasse.

exoticum hoc Alphabetum , cuius nulla vestigia
 in Tabula aenea xxvii. Alphabetorum , quam
 a se restauratam , & auctam rursus edidit anno
 cixccclix. Carolus Mortonius Medicus , & Lon-
 dinensis Regiae Societatis a Secretis ; nulla in
 celebri , & magna illa Alphabetorum collectio-
 ne , quam adductis ducentis Orationis Domini-
 calis versionibus , per totidem exotica elemen-
 ta , & idiomatica expressis , vulgavit Lipsiae ,
 anno cixcccxlvi. Ioh. Frid. Fritzius , & Be-
 niaminus Scultzius ; nulla in Syllabo altero Ora-
 tionum Dominicalium a Cl. Chamberlaynio edi-
 to ; ac nulla demum in magno Lexico Encyclo-
 paedico , ubi plurimum exoticarum linguarum Al-
 phabeta adducta sunt . Nunc id unum est reli-
 quum , ut quae instrumenta parantur quotidie ,
 quaeque instituuntur commoda ad Evangelicas
 veritates longe , lateque inter gentes , adhuc
 idolorum cultui foede mancipatas , disseminan-
 das , quique iisdem suffulti & instrumentis , &
 commodis ab hac nostra Congregatione , tamquam
 ab instructissimo armamentario Praecones quo-
 cumque terrarum ablegantur , caelesti virtute
 roborentur , ut & Beatissimi Catholici Orbis Re-
 ctoris , ac Magistri pii vi. votis , & amplif-
 simorum Procerum Fidei Propagandae negotiis
 praepositorum studiis , atque sollicitudinibus uber-
 rime respondeant . Tu , qui legis , haec boni con-
 sulas , & vale .

PROLOGUS AD ALPHABETUM BARMANUM SEU BOMANUM.

Regnorum Avae, & Pegù &c.

UAE a Summis Pontificibus constituta est Sacra Congregatio de Propaganda Fide, ut per universum orbem Apostolicas Missiones promoveret, ac procuraret, eius nunc sollicitudine, illud in publicam lucem prodit novae linguae Alphabetum propriis delineatum characteribus, quod non modo novitate sua, verum maiori utilitate, & incremento Catholicae Religionis omnibus se probaturum confidimus. *Barmanorum*, seu verius *Bomanorum* haec est lingua, quae in *Avae* Regno Asiae,

b

& in Orientali Peninsula trans Gangem fluvium locum obtinet, & sedem. *Avae* Regnum Tibeto, & Tartaricae Sinae, sive Tartariae Chinenfi finitimum est. Cingitur autem a Regnis *Pegù*, *Tangut*, *Laos*, *Cassì*, vel *Assem*, & *Arrakan*. Vastissima regio est Galliarum Regno duplo amplior; sed soli magnitudini hominum frequentia non responder, immensis enim regitur silvis. Rex, qui hodie illi praeest Regno, *Miassa Pra* appellatur, & potentissimus est, nec tantum in Regno *Avae* proprie dicto dominatur, sed & in Regnis *Tangù*, *Pegù*, & in planis, apertisque regionibus Regni *Assem*, *Prum*, *Pagan*, *Martaban*, & in Provinciis *Tavai*, *Tenasserim*, Insulaque *Negraliae*. In his locis omnibus *Barmana* lingua, si cunctis non est communis, aliis idiomatibus praestat, ac dominatur.

De origine gentis, quae haec loca

incolit, nil accurate definiri potest. Monumenta enim desunt antiquitatis apud nationem adhuc rudem. Sed, ut in aliis terrae plagis multitudo populorum Borealium refluit, seseque expandit in loca Meridionalia; ita duobus ab hinc saeculis immensus Tartarorum exercitus sub Rege *Chochiapon* (septingenta hominum millia fuisse dicuntur) post susceptam frustra contra Sinenses expeditionem, sese diffudit in Regna *Avae*, *Pegù*, *Martaban*, *Tenasserim*, *Siriam*, & *Arrakan*.

Novi isti terrae hospites, & invasores tunc primum appellati fuerunt *Barmani*, praesertim a *Mendez Pinto*, quod inscienter factum videtur. Neque enim proprium nomen est, vel veterum incolarum, vel eorum, qui cum illis commixti sunt, eosque domuerunt. *Bomani* appellari debebant; hoc enim nomen sibi tri-

buunt, eoque gloriantur, cum virum fortem, ac magnum significet.

Innumeras fortis vicissitudines experti sunt hi populi, novique eorum Reges, donec anno MDCCXLIV. *Sabon Romanus* Regni Peguani Praefectus rebellavit, suumque exauctoravit Regem. Contra hunc tyrannum alter successit nomine *Semincto* genere Peguanus, qui antea *Talapoinus* fuerat; sed cum plura nefarie, & crudeliter ageret, *Alom Pra* viventis Regis pater, accurrente libenter populo, qui *Seminctoum* oderat, bellum illi inferre non dubitavit, & de eo in captivitatem abducto triumphavit. Haec speciminis loco dicta sint de statu civili harum Provinciarum. Fusiora fortasse alibi.

De moribus, & religione horum populorum dicenda potius aliqua sunt, quamquam parcissime. Perpetuo inter eos turpe viguit Idololatriae genus. Ob multas

enim Regni perturbationes, & praecepta fabulosa Talapoinorum, qui certo quodam numero congregati nostrorum Claustralium more vitam, & domicilium commune habent, magna sane morum corruptio, & quamplurimae, & portentosae fabulae inductae sunt. Inter cetera affirmant mundum hunc ex aliis iam conditis esse quintum ordine, aliis quatuor iampridem absumptis partim ab igne, partim ab aqua, & ad nihilum reductis, omnibusque his quatuor suum cuique Deum praefuisse contendunt longe alium ab eo, qui nostris temporibus viget, ac dominatur. Ex quarto autem mundo in aquis submerso superstitem fuisse credunt unam arborem *Gondom* ab ipsis vocatam, unamque aviculam, ex cuius stercore mixto cum foliis ab illa arbore decidentibus, & super aquas natantibus mollis quaedam massa primum effecta est, qua paul

latim obdurata, terrae praesentis superficies est orta, quae validis deinde motibus disiecta, & concussa in septem partes, & insulas divisa fuit, quibus totum orbem componi arbitrantur. Ea quoque opinione ducuntur mundum hunc absumptum iri ab igne, cum hominum iniquitas completa erit. Superficiem mundi planam esse credunt, molem autem ipsius quadratam. Solem nocturno tempore latere putant abditum a tergo quorundam inaccessibilium montium, ex quibus illius Regni flumina decurrere opinantur.

Ut autem hominum explicent originem, aiunt bonos Genios, sive Daemones, quos *Nat* solent appellare, involutos in subtilissima quadam materia, quam *Le*, aut ventum vocant, voluptatis causa descendisse in semper viridem illam arborem *Gondam*, ex qua delapsi inter de-

ambulandum per mollem terrae superficiem, adhaerente luto eorum pedibus graves facti sunt, & ponderosi, ut in altum sese attollere, & per aera volitare amplius non possent. Hauſto terrae odore ita eorum exarsit concupiscentia, ut cunctis ardor idem fuerit suam propagandi speciem; cumque reperissent nonnullos dissimilis formae, ac figurae, quasi ludentes homines procrearunt, sed ita corruptos, ut nihil aliud inter eos in deliciis esset nisi iniquitas, & peccatum; sed elapsis tandem dcccxcix. transmigrationibus *Godoma* praesentis huius mundi, ut volunt, Deus, exemplo, praeceptis, ac Talapoinorum institutione edoctos homines, ab iniquitate ad iustitiam, & societatis conditionem deduxit. Belluas formatas dicunt ex putrefactione, grandiores vero ex aqua nasci affirmant.

Idea, quam de Divinitate habent gen-

tes istae, confusa ita est, ut non solum credant simplicem hominem posse propriis meritis Deum fieri, verum, quod mirabilius videtur, Dei essentiam quamdam esse annihilationem contendunt. Nam cum beatitudinis spiritualis ideam non habeant, & solum afficiantur idea passionis, quam recipere materia potest, asserunt Divinitatem in eo sitam esse, ut nequeat ab uno Ente in aliud converti: sicque ut passioni non sit obnoxia necessariam esse annihilationem. Admittunt igitur metempsychosim, sive transmigrationem, sed ita, ut sit bonorum operum praemium transmigratio in nobile aliquod animal, ut poena vitiorum transitus in viles belluas, vel vegetabilia. Infernum quoque decernunt gravioribus delictis, sed ad statutum tempus. Ab opinione vero Maneris, vel aliorum de duobus principiis ita longe abhorrent,

ut quamvis in Indicis regionibus haec opinio fere communis videatur, a Barmanis morte mulctentur illi, qui *Calocum*, seu sacrificium offerunt *Pelù*; quamvis hoc olim Peguanis permetteretur.

Barmani imaginandi vi pollent, & perspicacia; stratagemmata enim, astutia in bellis, tot, tantorumque populorum regimen, & cum Europeis negotia id aperte testantur, quorum una vox est, quoad sagacitatem, ipsorum licet fraudes, & latrocinia non imitentur, Sinensibus anteire. Quin immo Barmani (si negotium cum Europeis habentes demas) iure prae Indis gloriantur de summa pacis tempore humanitate, hospitalitate, erga Deum, & maiores observantia, divinaeque indignationis metu. Ab otio, & voluptatibus, praecipuis Indorum vitiis, abhorrentes assiduus exercet labor, luctantes, in stadio currentes, difficiles agentes choreas, equos, elephan-

tes domantes , per flumina scaphas trahentes , ac ideo laudabiles , quia nulla necessitas ; his enim Oryza , ac tenelli frondium vertices cum Poch , seu putrido pisce sale , resolutoque pipere longo mixti satis sunt ad victum ; & ex picto gossypio pannus circa renes cinctus petasum , subuculam , femoralia , caligas , linteum , stragulum praestat .

Viget apud Barmanos Polygamia , & primo consanguinitatis gradu , quem & ipsi detestantur , excepto , ceteros non observant : hinc frater defuncti fratris relictam ducit uxorem . Nullis feminae clauduntur aedibus , sed dempris ancillis , separatim vivunt ; filii matris fortem sequuntur . Severe puniuntur adulteria . Nulla tamen adolescentulae infamia , noto amasio . Si mascula proles , patris est , quoties post partum . & pro puerperio mulieri suppeditarit alimenta ;

femina vero matris . Corruptae , viro non renuente , cui volunt , nubunt . Pro utraque parte sub quibusdam conditionibus stat divortium . Natos , praesertim mares usque ad idololatriam diligunt . Defunctorum corpora publico , solemnique ritu extra urbem concremant ; at infantes in utero , vel in ortu cum matre decedentes una simul adhibitis facibus , & bellici tormenti strepitu ad malos fugandos spiritus noctu sepeliuntur . Haec porro superstitio , ceteraeque innumerae , quae in illis locis vigent , promoventur a Talapoinis , quibus non parum lucri accrescit ex iis eleemosynis , quas frequentes , largasque exigunt , cum in domos a malis *Nat* vexatas se conferunt . Hi quidem Talapoini , quod ad Idololatriam , superstitionemque spectat , callide componunt , ac moderantur . Eorum numerus est quidem non exiguus : Monachorum

more vivunt in varias sedes divisi, quae in Barmanica lingua *Bao* appellantur. Caelibem profitentur vitam, easque servant leges, quae in binis libris eorum continentur, quorum alter *Kammua*, alter vero *Padimot* appellatur. In primo horum librorum eae caeremoniae describuntur, quibus utuntur, cum aliquis in eorum coetum admittitur, in quem ingressi tirocinium quoddam exercent usque dum principem *Bao* locum obtineant. Varias pro variis gradibus vestes induunt. In ipso autem ingressu vestem sumunt flavi coloris, de hoc enim colore gaudent Talapoini. Tunicae huic flavae stolam superimponunt, quae ab humero ad dexterum latus decurrit, totamque vestem zona cingunt. Cum vero ad secundum gradum, qui *Pinzen* dicitur, adscendunt, aliam vestem instar magni pallii sumunt, quam retinent cum ad primum *Bao*

perveniant. Et si caelibatū, ut diximus, Talapoini servant; hanc tamen vitae rationem deserere impune possunt, uxoremque ducere, dummodo per integrum annum capite tonsō, alba veste induti, (quae poenitentiae statum, & argumentum indicat) apud aliquem *Bao* commorentur; quibus omnibus cum satisfecerint, mulieres quotquot volunt, ducere possunt. Dignum praeterea consideratione est, Talapoinos non solum obedientiam praestare solitos Principibus illis, qui *Bao* praesunt, verum etiam aliis in variis provinciis manentibus, qui omnes subiecti sunt cuidam communi Rectori, ad quem in multis occasionibus appellationis causa confugiunt.

Neque homines tantum Talapoinorum institutiones, sed multae etiam mulieres easdem profitentur. Ex his nonnullae simul cohabitāt, plerumque fere apud

aliquem *Bao*, aliae vero in privatis eorum domibus. Hae vestibis albi coloris gaudent, capite autem raso, & quamdiu in hac vitae conditione manent, tamdiu caelibatum servant.

Sed veniamus tandem ad illum, quod exhibendum proposuimus, Alphabetum linguae *Barmane*, seu *Romanae*. Illud observatione primum dignum esse existimo, quod in his regionibus cum chartae conficiendae artificium ignoretur, in quo Sineses, alique populi excellunt, litteras efformare solent ferrei stili ope in palmarum foliis, quae *Ole* dicuntur (a). Bar-

(a) Folia, quae Barmani adhibent, in Regno *Avae* sunt singularia, quippe quia nonnulla reperiuntur, quae latitudine pollices octo magis, & longitudine tres cubitus superent, cum alibi nec plus lata, quam larga quatuor tantum pollices aequent. Arbor, unde emittuntur, non est a communi palma dissimilis. Haec tamen centum adhuc annos perdurat, sed producto fructu, nec die superstes vivit. Huius

mani vero praeter has *Ole* quamdam peculiarem habent chartam, quam dicunt *Babote* (a), supra quam nigro colore imbu-

modi fructus, quoad externam apparentiam, a nostris silvestribus malis non distinguuntur. Eruditissimus, neque unquam labore vincendus, Illustrissimus Praefui Stephanus Borgia, in Congregatione de Propaganda Fide a Secretis praeter ferreum stilum, qui ad scribendum apud Barmanos in usu est, dono etiam dedit eiusdem Sacrae Congregationis Bibliothecae cum Evangelia, quae per annum in Missa leguntur, tum B. Pauli Apostoli Epistolas, & Dialogum Talapoinum inter, & Missionarium, denique *Padimot*, hoc est eorumdem Talapoinorum Regulas, omnia in hisce *Ozis*, characteribus, Barmanaque lingua impressa.

(a) Ad hosce efformandos libros quoddam glutem componunt ex cannae visceribus, quam vocant *Banbù*, sed pro validiori cohaerentia gossypii partes, & gummam addentes. Ad tres, sive etiam quatuor cubitus ea folia deducunt, ut, quoad crassitiem, ab nostra crassiori charta non dissimilia esse videantur, quae in plures partes complicant ad maiorem scribendi commoditatem. Caro, quo inficiuntur, retinetur a gumma, dum gluten formatur, imposita, saxumque, quo perliniuntur, iis imperti-

tam litteras inducunt, quos albo saponario lapide delineant. In publicis tabulis has adhibent *Babote*, itemque in actis iudicialibus, ceterisque huius generis rebus. Scribunt autem more nostro a laeva in dexteram, in quo communicant cum finitimis nationibus Siamensium, & Tibetanorum. Interpunctionis signis ad distinguendam orationem non utuntur, sed continua litterarum serie sine illis, quae maiusculae appellantur; finem vero sen-

tur nitorem. Saponaceum lapillum ad scribendum adhibent. Si scriptum non amplius inseruit foliis *Bethel*, (quod quaedam aromatica arbor est) aut aliis herbis admotis folium renovant, ut iterum inserviat. In Bibliotheca de Propag. Fide una ex his *Babotis* asservatur Barmanum continens Alphabetum a clarissimo Regis Aëae Scriba *Babascian* Armeno delineatum, quae plurimum iuvit in nostra impressione, sicuti etiam asservatur S. Matthaei Evangelium in linguam Barmanam, characteribus Barmanis translatum, nostroque atramento super *Babotam*, nullo adhuc infectam colore, conscriptum.

tentiae notant duabus lineolis deorsum
 ductis „, vel duobus punctis, sive clau-
 sis, sive apertis. Constructio autem, vel
 circuitus eorum periodorum est Orienta-
 lium difficillior; desunt enim illis par-
 ticulae, quae constituunt periodorum ne-
 xum, & verba traiciunt, & invertunt ita,
 ut confusio, non periodus videatur. Unum
 aut alterum exemplum afferam, ut hoc
 quisque per se videat. In introductione
 ad librum Kammuva, sive ad Tractatum
 de ordinatione, haec sunt prima eius
 verba: *Hominibus Nat Bruma viventi-*
bus omnibus obsequium oblatum omni ra-
tione excellentiori ut recipere meretur,
qui omnia scit, videt illo Domino Deo
fit. Quae aptiori ordine sic collocanda
 forent: *Illo Domino Deo, qui omnia*
scit, & videt, ut meretur recipere
oblatum fit ab hominibus a Nat, a Bru-
ma, & a viventibus omnibus obsequium

c

omni ratione excellentiori &c. Et in Padimot, sive libro regularum Talapoinorum cap. 1. Pater, qui non deponat vestem homines saeculares operas solitas sensuales agendo turpiter commiscendo se quae amittere facit suam conditionem culpam incurrit. Quae rectius dicuntur: Pater, nisi vestem deponat in culpam incurrit, quae facit ut amittat suam conditionem, agendo operas sensuales, vel se turpiter commiscendo, ut solent homines saeculares. In eorum familiari sermone verbum postremum obtinet locum: sicque dicunt: Je jughe: aquam ferte: ein soa: domum ite: bene fidele? bene habetis? Docere solent prima rudimenta canendo, qui est mos omnium fere Orientalium. Quod haud scio, utrum ab ipsis fiat ad sublevandum puerorum fastidium, an ut canendo expeditior lingua evadat, & se praepararet ad promptitudinem illam necessariam commotionibus, quae utuntur

in pronuntiando, vel ad quamdam praeferendam venustatem, cum in verborum clausulis nescio quis dulcis sonus remaneat. In his enim, quae bene pronuntiandi laudem ostentant nescio quid auditur, quod delectat; contra vero vulgares homines cum loquuntur nescio quid rustici, asperique in auribus imprimunt: hac ratione vulgaris ita dicet: *Mocambu, Soa, Lagbe, La &c.* Non est bonum, Ite, Venite, Pulchrum &c. Iuvenis vero rite educatus vel nobilis dicet: *Mocambude, Soae, Lagbene, Laee;* non fortiter exprimens adiectam litteram, vel particulam, sed ea ratione, ut suaviter audiatur, quasi in labris desinens.

Nominum diminutorum etiam copia Barmanis est, ita mulier apud illos vocabitur *Mi*, sive ignis, & puella infans *Migle*, sive igniculus, *Lugle*, infans, *Coele*, caculus, &c.

Haec autem cum potius Grammaticae
 convenient, quam nostro huic Prologo,
 libenter praetermitto. Hoc opus optime
 praestare poterit Illustrissimus Praesul Io-
 hannes Maria Percoto Episcopus Messolen-
 sis, & Vicarius Apostolicus in illis Missio-
 nibus, ac Barmanae linguae peritissimus,
 qui iam mei discessus tempore eius lin-
 guae Grammaticam eo perduxit post ma-
 gnos labores, ut Vocabularium etiam
 confecerit, in quo verba Latina respon-
 dent Lusitanis, & Barmanis, quod ali-
 quando haud difficulter in lucem edetur
 novorum characterum typis, quos Sacra
 Congregatio de Propaganda Fide Christia-
 nae Religionis promovendae studiosissima,
 ut conflarentur, commode iussit, opere,
 & cura omni laude digna Eminentissimi
 eiusdem Sac. Congreg. Praefecti Card. Ios.
 Mariae Castellii, necnon amplissimi Prae-
 sulis D. Stephani Borgiae, qui est a Secre-
 tis ipsius Sacrae Congregationis.

Quemadmodum vero ita comparata est hominum mens, ut numquam quiescat, nisi ad aliquem statutum terminum perveniat, ita mihi non defuturi videntur, qui hoc Alphabetum percurrentes contenti non sint novisse illam gentem, in qua est in usu, sed desiderent scrutari, utrum Barmani horum characterum sint inventores, an alii, & unde in ipsos manarint, vel saltem ex qua radice proficiantur. Quisque per se facile perspiciet Barmanorum characterum radices, si convertat oculos in characteres linguae *Pali*, sive *Bali*, sive *Balia*; quae in illis regionibus sacra est lingua, & antiquissima, quaeque semper suam simplicitatem servavit, quam unam discunt Talapoini. Ad calcem vero Prologi specimen ponitur characterum linguae *Pali* (a), quod consule.

(a) Anno 1689. Dñs de Le Loubre Extraordina-

Ex qua vero mundi plaga haec sacra lingua in hasce regiones venerit, & quaenam eius sit origo, difficile admodum est decernere. Nonnulli quidem asserunt has litteras ex vetustissimis Hebraicae linguae characteribus deductas fuisse, & derivatas. Alii vero ab Aegyptiis ortas esse contendunt tum has, tum ceteras litteras linguarum Asiae, ac Orientis. Nobis vero ab Hebraeis primum, dein a Persicis, ob populorum commixtionem, & communicationem dimanasse vero similis videtur. Ast hu-

rius ad Siami Regem Galliae Regis Legatus, quosdam ex *Alphabeto Bali*, seu *Fall* characteres in Europam retulisse credidit; at deceptus fuit; quandoquidem ii non aliud sint, quam characteres, sive litterae Barmanae, & Regni Laos. Vid. *part. II. fol. 78. &c.*

In hunc pariter errorem inciderunt Critici Collectores generalis itinerationum historiae, Hagae Comitum editae sub anno 1755. *Tom. 12. fol. 264. &c.*

iusmodi argumentum, & cetera ad Bomanæ gentis originem pertinentia alibi discutienda relinquimus; cum angustus ille circulus, intra quem constituti sumus, excurrendi facultatem neget.

Ad rem igitur nostram descendamus. Barmani in suo Alphabeto numerant xxxiii. litteras radicales, licet careant litteris *Q*, & *F*, quibus suppleant littera *Ꝁ* idest *Ku*, & *ꝁ* idest *Pha*. Incipiunt ab *Ꝃ*, seu *Ka-gbi*, idest *Ka* magnum, & terminant cum littera *ꝃ*, seu *A*.

Vocales autem habent octo, quæ sunt: *Ꝅ*, vel *Ꝅ'*, & significat *I* cum impetu eiectum e pectore. Alter *I* *ꝅ*, vel *ꝅ°*, idest *I* ambiguum, neque breve, neque longum, & tandem tertium *Ꝇ* æque longum, sed expressum protrahendo vocem ita efformatur *Ꝇ*, vel *ꝅ°*.

Duos habent *U*. Primum, quod est naturale, scribunt \mathcal{U} , vel \mathfrak{U} . Alterum expressum protrahendo vocem est \mathcal{U}° , vel \mathfrak{U}° .

Littera *E* expressa sono quodam compresso, & strictis labiis scribitur \mathcal{E} , vel \mathfrak{E} .

Duo quoque habent *O*. Unum labiis apertis pronunciatum, & scribitur \mathcal{O} , vel \mathfrak{O} . Alterum apertum, & productum, ut \mathcal{O}° , vel \mathfrak{O}° .

Punctum desuper, vel superscriptum; Linea curva, vel recta, antea, vel postea collocata, aliquando efficiunt sensum diversum, aliquando vero esse breves, vel longas solum demonstrant, ut videbimus.

Abbreviaturae duae sunt in littera

၂, vel ၆၃, idest *Koe*, & in *Naik* ၄, vel ၈၀၀.

Nasales sunt quinque. Sunt autem ၄ idest *Nba*. ၁၁, seu *Gna*. ၂ *Na*, ၅ *Ma*, ၅, ex quo efformatur *Va*.

၇ *Ja* ၁, & *Ra* ၇ ex adiuncta linolea ၁၅: ၇ faciunt *Scia*.

Littera ၁ *La*, cum linea inferius inflexa ၁ reddit sonum specialem, in ea enim pronunciando efformatur ventum, linguae cuspide ad superiorem partem palatus immota manente.

Uni litterae aliam superimponunt litteram ad indicandum brevem esse, aut longam, ut ၀, vel ၀ *Gbi*, & *Gbj*: interdum etiam ut aliam enuncient vim: ut ၀ *Ka*, ၀ *Ki*.

Litterarum genera sunt decem. Sim-

plices , & radicales , ut က . သ &c.
Ka , & *A* . Vocales , octo , ut superius .

Compositae ex littera superius notata ,
 ut *Gha* ဃ^o , *Zha* ဖိ , *Na* ဂ^o , *Ta* တိ &c.

Aliae notatae ex duabus lineis paralle-
 lis desursum tendentibus , ut ကျ *Khia* ,
 ဟျ *Pia* , ချ *Phia* , လျ *Lia* &c.

Non desunt circumclausae a curva qua-
 dam linea , quae etiam mutant potesta-
 tem , & sonum in *Ra* , & in *Ja* pro-
 miscue , ut ကြ *Kra* , ငြ *Nra* , ိုြ *Pra* ,
 မြ *Mra* &c.

Compositae a pluribus earundem lit-
 teris , vel etiam aliarum , quae omnes
 accento adiuncto in fine fiunt consonan-
 tes , ut ကက' *Kek* , ကတ' *Kat* , ခက'
Kbek , ခတ' *Kbat* , ဝဝ' *Zzit* , ငနိ
Nghan &c.

Litterae primi generis , vel radicales ,

semivocali subscripta constituunt septimum genus, ut က Koa, ခ Kboa &c.

Compositae vero ex tertio, quarto, & septimo genere formant genus octavum, ut ကြက' Kruek, ခြက'.

Nouum genus fit ex duabus litteris, & ex duobus lineis clausis deorsum parallelis cum accento in fine, ut ကျက' Kiek, ချက', လျယ' &c.

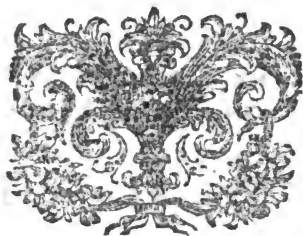
Postremum denique genus efficitur a quatuor litterarum generibus, quae sine aliquo puncto posita exprimunt tantum eorum sonum naturalem က့ဝ's Ko.

Si habent duo puncta fiunt longae, ut က့.ဝ's &c.

Si solum habent punctum subscriptum fiunt breves က့ဝ's &c.

Quae litterae omnes simplices, ac coniunctae, quae reddunt unicum sonum,

formant numerum 1069., maioremque
etiam efficerent, & plurium millia superarent, si eas singulatim enumerare vellemus. Vale.

Alfabeto

ကကဏဏဝဆရသညာဒဇာ

Alfa~~be~~

က ခ ဂ ဃ င ဖ ဇ ဈ ဋ ဌ ဍ ဎ

ဏ ဏ ဏ ဏ

Proem

Arme del Regno di Ava

Regni

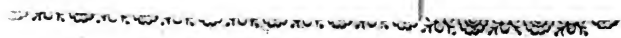
င ဂ င ဇ ဈ ဋ ဌ ဍ ဎ

ယ ဝ က ငါး ဝ ဃး ဝါး ဃး

ဟ ပီ တံ ဝ ဝ ဝ က ပ တ ဝါး

ဝ က ဝ ဝ ဝ ဝ ဝ ဝ ဝ ဝ ဝ က

Giuseppe Expillij Incisore e Gettatore Fide

ALPHABETUM BARMANUM S E U BOMANUM.

Figura . Nomen . Explicatio nominis . Potestas .

- ॐ Kaghi . Ka magnum . Ka
Nihil differt a k latino .
- ॐ Kagoè . Ka parvum . Kha
*Additur h ad innuendam
 aspirationem, seu sonum gut-
 turalem .*
- ॐ Gane . Ga parvum . Ga
*Est eiusdem soni ac ga lati-
 num . Vicissim ga pro ka, seu
 ca , & ka pro ga usurpatur .*
- ॐ Gaghì . Gha magnum . Gha
*Est leniter aspirata, parum-
 que in usu .*

A

Figura . Nomen . Explicatio nominis . Potestas.

- Ngha. Vocarunt maiores . Ngha
*N. nonnihil cum naribus , g
 vero leniter pronunciatur .
 Sed non satis apte res expri-
 mitur ; habet aliquid pecu-
 liare Europeis minus notum .*
- Zzalun. Cum parvulo oculo . Zza
*Pronunciari solet veluti cum
 duabus zz .*
- ∞ Zzhalein . Composita . Zzha
*Est eiusdem soni litterae su-
 perioris , additur h ad in-
 nuendum sonum gutturalem.*
- q Zagoè . Cauda divisa . Za
- ∞ Zaminzoè . Habens mem̄ adñ . Za
*Eiusdem vocis superioris lit-
 terae ; sed haec parum usi-
 tata .*
- ∞ Gna . Ita maiores . Gna

Figura . Nomen . Explicatio nominis . Potestas .

- ξ Tadegnengheit . Cū sinu unco . Ta
Raro admodum adhibetur .
- § Thaunbè . Ut rostrum anseris . Tha
Habet sonum gutturalem .
Nullum ferme habet usum .
- Ϛ Dajengaup . Pectore inflexo . Da
Raro adhibetur .
- υ Dhajemoup . Pectus ut coci . Dha
Est leniter aspirata , & sere
nunquam usurpata .
- ∞ Naghì . Magnum . Na
Quamvis sit na magnum , &
na parvum , utriusque idem
est sonus .
- ∞ Taunpu . Brevis , & pinguis . Ta
Quandoque sonat proinde ac
da . Littera maxime usitata .
- ∞ Thazendù . Ut cōpedū Eleph . Tha
Habet sonum gutturalem .

Figura . Nomen . Explicatio nominis . Potestas .

3 Dadoè . Figurae parvae . Da

o Dhaochiaik . Scribebatur o . Dha

*Sonus educitur a gutture ,
sed vix percipitur ab adve-
nis . Haec littera cum supe-
riori vix aliquando adhibe-
tur .*

§ Nanghe . Parvum . Na

*Est usitator , quam na ma-
gnum .*

o Pazauc . Figurae directae . Pa

o Phaétho . Clauso ex una parte . Pha

*Est gutturalis , & gravis so-
nus . In exponendis nomini-
bus propriis latinis a nobis
adhibetur pro f , qua littera
caret lingua Barmana .*

o Badechiaik . Superiori concava . Ba

Figura . Nomen . Explicatio nominis . Potestas .

∞ Bhagoum . Figuræ curvæ . Bha
Est leniter aspirata .

○ Ma . Nihil est peculiare . Ma

∞ Ja . Hoc est pedibus inversis . Ja
ꝑ consonans, aliquando usur-
patur pro ra, dicitur etiam japel.

Ꝛ Ra . Etiam vocatur Ragauc . Ra
Quandoque molliter pronun-
ciatur pro ja .

∞ La . La
Est littera usitatissima .

○ Va . Pinguis, & rotunda . Va

∞ Sa . Sa
Ut audire est in iis , qui ex
linguae impedimento non pos-
sunt pronunciare .

∞ Ah . Ore veluti aperto . Ah
Aspiratione .

Figura . Nomen . Explicatio nominis . Potestas .

Ɑ La . La magnum . La

Raro usurpatur .

Ɱ A . A

Litterae adjectae in nonnullis nominibus , vel etiam ad maiorem brevitate[m] usurpatae .

Fig. Cum his co[m]mutatae .) (Potestas , & sonus .

Ɐ ⱮⱮ' I breviter , & subito motu e pectore eductum .

Ɒ Ɱ I nec breve , nec longum .

ⱱ Ɱ J longum , seu voce protracta pronunciatum .

Ⱳ Ɱ U vocale .

ⱳ Ɱ U voc. Sed voce aliquantisper in longum producta .

ⱴ Ɱ E strictis labiis prolatum :

Ⱶ Ɱ O apertis labiis pronunc.

ⱶ Ɱ O ut superius ; sed simul in longum producta voce .

Usitiores, abbreviationes.

Forma. Aequipollens. Sonus.

ſ 69 Roc.

3 8Lm' Naik.

Quinque litterae communes, quae ex
adjecta subtrus linea curva sonum habent
inter nares efformatum.

Figura. Potestas.

9 Nha.

33 Gna.

8 Na.

9 Ma.

9 Va.

Duae litterae, quae ex adjectione eius-
dem lineae curvae alium habent sonum.

uy Scia.

9 Scia.

Altera, cui idem adjunctum praebet
sonum peculiarem. Efformatur enim ven-

tus ex ore explodendo linguae cuspidem
ad superiorem partem palatus immota re-
manente .

La .

Litterae primi generis , quae ex ad-
iunctis fiunt syllabae .

ᳵ Kaghi re Ka

EXPLICATIO LEGENDI .

*Kaghi re, hoc est scribito ,
fit ka .*

ᳶ Kaghi re khia Ka-

*Kaghi scribito cum altero
pede ᳵ fit ka- cum vocis pro-
ductione, seu cauda in fine .*

᳷ Kaghi re lunghiten Ki

*Kaghi &c. cum superposito o
fit ki .*

᳸ Kaghi re lunghiten zancat Khi-

*Kaghi &c. superposito orbi-
culo o fit ki- cum cauda &c.*

Ლ Kaghi re tachiaumne Ku

*Kaghi &c. una linea Ლ pro-
tracta fit ku .*

Ლ Kaghi re nachiaumne Ku-

*Kaghi &c. duabus lineis Ლ
fit ku-cum cauda &c.*

Ლ Savetò kaghi re Ke

*Praeposito hoc signo Ლ kaghi
scribito fit ke stricturn .*

Ლ' Kaghi re nauzopit Ke

*Kaghi scribito hoc signo Ლ
ke apertum .*

Ლ Savetò kaghi re chia Ko

*Praeposito hoc signo Ლ kaghi
scribito pede adiecto Ლ fit ko.*

Ლ Savetò kaghire chia sciezoto Ko-

*Praeposito hoc signo Ლ kaghi
scrib. adiecto Ლ, hoc signum'*

extende fit ko- apertum, longumque .

ကံ Kaghi re sezeren Kam
Kaghi &c cum parvo oculo ° fit kam .

ကံ၁၈ Kaghi re chiamit Ka
Kaghi &c pede ၁, duobusque ocellis ၈ fit ka brevi, sed gravi voce prolatum .

Haec eadem signa addita his litteris eundem sonum habent , ut in sequentibus videre est .

ခ	ခါ	ခိ	ခီ	ခူ
Kha	kha-	khi	khii-	khu
ခူ	ခေ	ခ'	ခေါ	ခေါ'
khu-	khe	khe-	kho	kho-
ခ'	ခါး ၁၁			
kham	kha .			
ဂ	ဂါ	ဂိ	ဂီ	ဂူ
Ga	ga-	ghi	ghi-	ga

ဂ	ဂေ	ဂ'	ဂေါ	ဂံ
ga-	ghi	ghi-	gha-	ghi

ဂါး
ghi-.

ဃ	ဃာ	ဃိ	ဃီ	ဃု
Gha	gha-	gha	gha-	gha

ဃူ	ဃ'	ဃော	ဃော်	ဃံ
gha-	gha	gha-	gha-	gha

ဃား
gha-.

င	ငါ	င'	ငီ	ငု
Ngha	nga-	nga	nga-	nga

ငူ	ငေ	င'	ငေါ	ငေါ'
nga-	nga	nga-	nga	nga-

ငံ
nga

ငါး
nga-

ဇ	ဇာ	ဇိ	ဇီ	ဇု
Zza	zza-	zza	zza-	zza

ꠘ	ꠘ	ꠘ'	ꠘ	ꠘ
zza-	zza	zza-	zza-	zza-
ꠘ	ꠘꠄ			
zza	zza-			
ꠘ	ꠘ	ꠘ	ꠘ	ꠘ
Zzha	zzha-	zzha	zzha-	zzha
ꠘ	ꠘ	ꠘ'	ꠘ	ꠘ
zzha-	zzha	zzha-	zzha-	zzha-
ꠘ	ꠘꠄ			
zzha	zzha-			
ꠘ	ꠘ	ꠘ°	ꠘ°	ꠘ
Za	za-	za	za-	za
ꠘ'	ꠘ	ꠘ'	ꠘ	ꠘꠄ
za	za-	za-	za	za-
ꠘ	ꠘ	ꠘ°	ꠘ°	ꠘ
Zha	zha-	zha	zha-	zha
ꠘ	ꠘ	ꠘ'	ꠘ	ꠘ
zha-	zha	zha-	zha	zha-

ဃ ဃာꣳ *Haec lit:era raro*
zha zha- . *adhibetur.*

ည ညာ ည^၀ ည^၁ ည_၂
Gna gna- gna gna- gna

ည' ညေ ည' ညော ညော်
gna- gna gna- gna gna-

ည ညာꣳ *Quia quae sequuntur*
gna gna- . *in alphabeto quatuor*
litterae nullius ferme sunt usus, hic
non ponuntur.

ဂ ဂာ ဂ^၀ ဂ^၁ ဂ_၂
Na na- na na- na

ဂ_၂ ဂေ ဂ' ဂော ဂော်
na- na na- na na.

ဂာꣳ
na- .

တ တာ တိ တီ တ_၂
Ta ta- ta ta- ta

တူ	တေ	တ'	တော	တော်
ta-	ta	ta-	ta	ta-

တံ	တာ့	
ta	ta-	.

ဝ	ဝာ	ဝိ	ဝီ	ဝု
Tha	tha-	tha	tha-	tha

တူ	တေ	တ'	တော	တော်
tha-	tha	tha-	tha	tha-

ဝံ	ဝာ့
tha	tha-

ဒ	ဒါ	ဒံ	ဒီ	ဒု
Da	da-	da	da-	da

ဒ'	ဒေါ	ဒော်	ဒံ	ဒါ့
da-	da	da-	da	da-

ဓ	ဓာ	ဓိ	ဓီ	ဓု
Dha	dha-	dha	dha-	dha

ဓူ	ဓေ	ဓ'	ဓော	ဓော်
dha-	dha	dha-	dha	dha-

ଓ ଚାଃ *Hae duae litterae sunt*
 pha dha- . *parvi usus .*

ନ ନା ନା ନା ନା
 Na na- na na- na

ନା ନା ନା ନା ନା
 na na na- na na-

ନା ନା
 na na-

ପା ପା ପା ପା ପା
 Pa pa- pa pa- pa

ପା ପା ପା ପା ପା
 pa pa pa- pa pa-

ପା ପା
 pa pa-

ଫା ଫା ଫା ଫା ଫା
 Pha pha- pha pha- pha

ଫା ଫା ଫା ଫା ଫା
 pha pha pha- pha pha-

ဖ	ဖာ			
pha	pha-			
ဗ	ဗာ	ဗိ	ဗိ	ဗု
Ba	ba-	ba	ba-	ba
ဗု	ဗေ	ဗ'	ဗော	ဗော်
ba-	ba	ba-	ba	ba-
ဗ	ဗာ			
ba	ba-			
ဘ	ဘာ	ဘိ	ဘိ	ဘု
Bha	bha-	bha	bha-	bha
ဘု	ဘေ	ဘ'	ဘော	ဘော်
bha-	bha	bha-	bha	bha-
ဘ	ဘာ			
bha	bha-			
မ	မာ	မိ	မိ	မု
Ma	ma-	ma	ma-	ma
မု	မေ	မ'	မော	မော်
ma-	ma	ma-	ma	ma-

မ	မာ			
ma	ma-			
ယ	ယာ	ယိ	ယီ	ယု
Ja	ja-	ja	ja-	ja
ယု	ယေ	ယံ	ယော	ယော်
ja-	ja	ja-	ja	ja-
ယံ	ယာ			
ja	ja.			
ရ	ရာ	ရိ	ရီ	ရု
Ra	ra	ra	ra	ra
ရု	ရေ	ရံ	ရော	ရော်
ra	ra	ra	ra	ra
ရံ	ရာ			
ra	ra.			
လ	လာ	လိ	လီ	လု
La	la	la	la	la
လံ	လေ	လံ	လော	လော်
la	la	la	la	la

B

လ	လာ			
la	la .			
o	ဝါ	ဝိ	ဝိ	ဝု
Va	va	va	va	va
ဂ	ဂေ	ဝ'	ဂေါ	ဂေါ'
va	va	va	va	va
ဝ'	ဝါ			
va	va .			
သ	သာ	သိ	သိ	သု
Sa	sa	sa	sa	sa
သူ	သေ	သ'	သော	သော်
sa	sa	sa	sa	sa
သ'	သာ			
sa	sa .			
ဟ	ဟာ	ဟိ	ဟိ	ဟု
Ah	ah	ah	ah	ah
ဟူ	ဟေ	ဟ'	ဟော	ဟော်
ah	ah	ah	ah	ah

ဟ် ဟာ့ *Littera, quae non poni-*
 ah ah. *tur numquam est in usu.*

အ အာ အ^o အ^o အ
 A a a a a

အ္လ အော အ^l အော အော
 a a a a a

အ် အာ့
 a a.

Aliud genus combinationum , seu syl-
 labarum, quod locum habet tantum cum
 nonnullis litteris , quae praeter superiora
 adiuncta, hoc alterum // signum, (quod
 dicitur *japen* , seu *ja* appentum) adne-
 xum habent , fiuntque syllabae compo-
 sitae .

ကျ ကျာ ကျ^o ကျ^o ကျ
 Kia kia kii kii kiu
 ကျ္လ ကျော ကျ^l ကျော ကျော
 kiu kie kie kio kio

B 2

ကျံ ကျာ့

kiam kia .

ချံ ချာ ချိ ချီ ချူ
Khia khia_ khii kii_ khiu

ချူ ချေ ချံ ချော ချော်
khiu_ khie khie_ khio khio_

ချံ ချာ့
khiam khia .

ပျံ ပျာ ပျိ ပျီ ပျူ
Pia pia_ pii pii_ piu

ပျူ ပျေ ပျံ ပျော ပျော်
piu_ pie pie_ pio pio_

ပျံ ပျာ့
piam pia .

ဖျံ ဖျာ ဖျိ ဖျီ ဖျူ
Phia phia_ phii phii_ phiu

ဖျူ ဖျေ ဖျံ ဖျော ဖျော်
phiu_ phie phie_ phio phio_

မျာ့ မျာ့
phiam phia .

မျာ့ မျာ့ မျိ မျိ မျါ
Mia mia mii mii miu

မျါ မျော့ မျိ မျော့ မျော်
miu mie mie mio mio

မျာ့ မျာ့
miam mia .

လျာ့ လျာ့ လျိ လျိ လျါ
Lia lia lii lii liu

လျါ လျော့ လျိ လျော့ လျော်
liu lie lie lio lio

လျာ့ လျာ့
liam lia .

Tertium genus combinationum , quae
funt ex linea circa litteram ducta (,
quae dicitur *vit* , seu circumvolutio , quae
importat sonum *ra* , quandoque usurpa-

tam promiscue cum superiori ja . Habet
usum solum in sequentibus litteris .

က Kra kra kri kri kru

ကူ kru ကြ kre ကြံ kre ကြံ kro ကြံ kro

ကံ kram ကံ kra .

ခ khra khra khri khri khru

ခူ khru ခြ khre ခြံ khre ခြံ khro ခြံ khro

ခံ khram ခံ khra .

င Nra nra nri nri nru

ငူ nru ငြ nre ငြံ nre ငြံ nro ငြံ nro

ᱚ ᱚᱠᱟ
nram nria .

ᱚ ᱚ ᱚ ᱚ ᱚ
Pra pra pri pri pru

ᱚᱠᱟ ᱚᱠᱟ ᱚᱠᱟ ᱚᱠᱟ ᱚᱠᱟ
pru pre pre pro pro

ᱚ ᱚᱠᱟ
pra pra .

ᱚ ᱚ ᱚ ᱚ ᱚ
Phra phra phri phri phru

ᱚᱠᱟ ᱚᱠᱟ ᱚᱠᱟ ᱚᱠᱟ ᱚᱠᱟ
phru phre phre phro phro

ᱚ ᱚᱠᱟ
phra phra .

ᱚ ᱚ ᱚ ᱚ ᱚ
Mra mra mri mri mru

ᱚᱠᱟ ᱚᱠᱟ ᱚᱠᱟ ᱚᱠᱟ ᱚᱠᱟ
mru mre mre mro mro

မြ မြာ

mra mra .

Quartum genus syllabarum ex duabus literis compositarum , quarum posteriores ex nota superposita ' , quae dicitur *zat* , seu *sectio* , fiunt veluti consonantes . Usitatae sunt infra scriptae .

ကက် ကင် ကစ' ကည'

Kek ken kit kin

ကတ' ကန့် ကပ' ကမ'

kat kan kap kam

ကယ' ကောင့်

keè koo .

ခက် ခင် ခစ' ခည'

Khək khen khīt khin

ခတ' ခန့် ခပ' ခမ'

khat khan khap kham

ခယ' ခေါင့်

kheè khoo .

ငက'	ငင်	ငစ'	ငည'
Ngek	nghen	nghit	nghin
ငတ'	ငနိ	ငပ'	ငမ'
nghat	nghan	nghap	ngham
ငယ'	ငေါင်		
ngheè	nghoo.		

စက'	စင်	စစ'	စည'
Zzek	zzen	zzit	zzin
စတ'	စနိ	စပ'	စမ'
zzat	zzan	zzap	zzam
စယ'	စေါင်		
zzeè	zho.		

ဆက'	ဆင်	ဆစ'	ဆည'
Zhek	zhen	zhit	zhin
ဆတ'	ဆနိ	ဆပ'	ဆမ'
zzhat	zzhan	zzhap	zzham
ဆယ'	ဆောင်		
zzeè	zhoo.		

ညက'	ညင်	ညစ'	ညည'
Gnek	gnen	gnit	gnin
ညတ'	ညနိ	ညပ'	ညမ'
gnat	gnan	gnap	gnam
ညယ'	ညောင်		
gneè	gnoo.		
တက'	တင်	တစ'	တည'
Tek	ten	tit	tin
တတ'	တနိ	တပ'	တမ'
tat	tan	tap	tam
တယ'	တောင်		
teè	too.		
ထက	ထင်	ထစ'	ထည'
Thek	then	thit	thin
ထတ'	ထနိ	ထပ'	ထမ'
that	than	thap	tham
ထယ'	ထောင်		
theè	thoo.		

နက'	နင်	နစ'	နည'
Nek	nen	nit	nin
နတ'	နနိ	နပ'	နမ'
nat	nan	nap	nam
နယ'	နောဝ်		
neè	noo.		
ပက'	ပင်	ပစ'	ပည'
Pek	pen	pit	pin
ပတ'	ပနိ	ပပ'	ပမ'
pat	pan	pap	pam
ပယ'	ပေါဝ်		
peè	poo.		
ဖက'	ဖင်	ဖစ'	ဖည'
Phek	phen	phit	phin
ဖတ'	ဖနိ	ဖပ'	ဖမ'
phat	phan	phap	pham
ဖယ'	ဖောဝ်		
pheè	phoo.		

မက'	မင်	မစ'	မည'
Mek	men	mit	min
မတ'	မဒိ	မပ'	မမ'
mat	man	map	mam
မယ'	မောဝ်		
meè	moo.		
ရက'	ရင်	ရစ'	ရည'
Rek	ren	rit	rin
ရတ'	ရဒိ	ရပ'	ရမ'
rat	ran	rap	ram
ရယ'	ရောဝ်		
reè	roo.		
လက'	လင်	လစ'	လည'
Lek	len	lit	lin
လတ'	လဒိ	လပ'	လမ'
lat	lan	lap	lam
လယ'	လောဝ်		
leè	loo.		

ဝက'	ဝင်	ဝစ'	ဝည'
Uek	uen	uit	uin

ဝတ'	ဝနိ	ဝပ'	ဝမ'
uat	uan	uap	uam

ဝယ'	ဝေါင်
ueè	uoo.

သက'	သင်	သစ'	သည'
Sek	sen	fit	fin

သတ'	သနိ	သပ'	သမ'
fat	fan	fap	fam

သယ'	သောဝ်
feè	foo.

ဟက'	ဟင်	ဟစ'	ဟည'
Hek	hen	hit	hin

ဟတ'	ဟနိ	ဟပ'	ဟမ'
har	han	hap	ham

ဟယ'	ဟောဝ်
heè	hoo.

အက'	အင်	အစ'	အည'
Ek	en	eit	ein
အတ'	အနိ	အပ'	အမ'
eat	ean	eap	eam
အယ'	အော်		
eeè	eoò.		

Ex litteris, & signis superius usurpatis
aliae syllabae simplices, aliae compo-
sitaе.

ကိတ်	ကုတ်	ကျက်	ကောတ်
Keit	kot	kiek	kauc
ကိုက်			
kaik .			
ခိတ်	ခုတ်	ခုက်	ခောတ်
Kheit	khot	khiék	khauc
ခိုက်			
khaik .			

စိဝ် ခုဝ် ချက် စောက်
 Keit kot kiet kauc

ခိုက်
 kaik .

ဆိဝ် ဆုဝ် ဆျက် ဆောက်

ဆိုက်

ညိဝ် ညုဝ် ညောက် ညိုက်

တိဝ် တုဝ် တောက် တိုက်

ထိဝ် ထုဝ် ထောက် ထိုက်

ဒိဝ် ဒှုဝ် ဒောက် ဒှိုက်

ပိဝ် ပုဝ် ပျက် ပေါက်

ကိုက်

ကိုက်	ကိုက်	ကိုက်	ကိုက်
Keit	kor	kiek	kauc

ကိုက်
kaik .

ကိုက်	ကိုက်	ကိုက်	ကိုက်
-------	-------	-------	-------

ကိုက်

ကိုက်	ကိုက်	ကိုက်	ကိုက်
-------	-------	-------	-------

ကိုက်

ကိုက်	ကိုက်	ကိုက်	ကိုက်
-------	-------	-------	-------

ကိုက်	ကိုက်	ကိုက်	ကိုက်
-------	-------	-------	-------

သိက် သုတ် ဘောက် သိုက်
Keit kor kiek kauc

ဟိတ် ဟုတ် ဟောက် ဟိုက်

အိတ် အုတ် အောက် အိုက်

ကိန့် ကုမ' ကျင် ကောင်
Kein kom kien kaun

ကိုင်
kain .

ခိန့် ခုမ' ချင် ခေါင်
Khien khom khien khaun

ခိုင်
khain .

ငိန့် ငုမ' ငေါင် ငိုင်

မိန့် မုမ' မောင် မိုင်

ခိနိ	ခုမ'	ဘောင်	ခုိုင်
Kein	kom	kien	kann
ယိနိ	ယုမ'	ယောင်	ယိုင်
ဆိနိ	ဆုမ'	ဆောင်	ဆိုင်
ဂိနိ	ဂုမ'	ဂောင်	ဂိုင်
ညိနိ	ညုမ'	ညောင်	ညိုင်
လိနိ	လုမ'	လောင်	လိုင်
တိနိ	တုမ'	တောင်	တိုင်
သိနိ	သုမ'	သောင်	သိုင်
ထိနိ	ထုမ'	ထောင်	ထိုင်

ဟိန်	ဟမ'	ဟောင်	ဟိုင်
------	-----	-------	-------

Kein	kom	kien	kaun
------	-----	------	------

နိန်	နမ'	နောင်	နိုင်
------	-----	-------	-------

ဆိန်	ဆမ'	ဆောင်	ဆိုင်
------	-----	-------	-------

ပိန်	ပမ'	ပေါင်	ပိုင်
------	-----	-------	-------

မိန်	မမ'	မောင်	မိုင်
------	-----	-------	-------

Syllabae septimi generis compositae ex syllabis primi generis, & ex signo °, quod dicitur *vasoè*, supposito. Quia habet locum in aliquibus tantum figuris, & efformatur ex una suppositione litterae °; ideo integrum schema non exhibetur, sed unum, vel alterum.

ကွ	ကွာ	ကို	ကို
Koa	koa	koi	koi

ကွဲ	ကွဲ	ကွေ	ကွဲ'
kou	kou	koe	koe
ကွေ	ကွေ	ကွေ	ကွေ
koo	koo	koam	koa
ခွေ	ခွေ	ခွေ	ခွေ
khoa	khoa	khoi	khoi
ခွေ	ခွေ	ခွေ	ခွေ'
khou	khou	khoe	khoe
ခွေ	ခွေ	ခွေ	ခွေ
khoo	khoo	khoam	khoa

Syllabae octavi generis compositae
ex duabus litteris, & tribus signis supe-
rius expositis (*rit*, & *vasoè*, & *' sat*;
seu compositae ex 3. 4. & 7. genere.
Sunt raro usitatae, & facilis compositio-
nis dabo unum, vel alterum exemplum:

ကြွေ	ကြွေ	ကြွေ'	ကြွေ'
Kruék	kruen	kruit	kruin

ကွပ် ကွန် ကွပ်' ကွမ်'

ကွယ်' ကြောပ်

ကြွပ် ကြွင် ကြွပ်' ကြွညာ'
Khruck

ကြွပ် ကြွန် ကြွပ်' ကြွမ်'

ကြွယ်' ကြွောပ်

Syllabae noni generis compositae ex duabus litteris , & duobus signis // *japen* & ' *fat* seu ex secundo , & quarto genere ; habet usum tantum in sex subiectis litteris .

ကျပ် ကျင် ကျပ်' ကျညာ'
Kiek kien kit kin

ကျပ် ကျန် ကျပ်' ကျမ်'
kiat kian kiap kiam

ကျယ' ကျောဝ်
kie_ kio_.

ချက် ချင် ချစ' ချည'

ချက် ချနိ ချပ' ချမ'

ချယ' ချောဝ်

ပျက် ပျင် ပျစ' ပျည'

ပျက် ပျနိ ပျပ' ပျမ'

ပျယ' ပျောဝ်

ဈက် ဈင် ဈစ' ဈည'

ဈက် ဈနိ ဈပ' ဈမ'

ဈာ' ဈာဝ်

ဈာ' ဈာ' ဈာ' ဈာ'

ဈာ' ဈာ' ဈာ' ဈာ'

ဈာ' ဈာဝ်

ဈာ' ဈာ' ဈာ' ဈာ'

ဈာ' ဈာ' ဈာ' ဈာ'

ဈာ' ဈာဝ်

Syllabae decimi generis quatuor species, quarum singulae si scribantur sine punctis, sonum habent naturalem; si iis ex latere subiicias unum punctum., quod dicitur *auco mit*, hoc est, subtrus

punctum appinge, sunt breves; si postea ponantur 8, quod vocatur *scēgamit*, seu duo puncta &c. sunt longae; ad maiorem brevitatem omnia haec puncta cum suis syllabis describuntur in litteris, in quibus usum habent.

ကု်း	ခို်း	ငို်းပ'စို်း
Ko	kho	
ဆို်း	ညို်း	တို်း
ထို်း	နှို်း	ပို်း
မို်း	မို်း	ဘို်း
မို်း	ယို်း	ဂို်း
သို်း	ဟို်း	ခို်း ॥

ကု.မ'ခ
Kom

ခု.မ'ခ
khom

ငု.မ'ခ

ရု.မ'ခ

ဆု.မ'ခ

ညု.မ'ခ

တု.မ'ခ

ထု.မ'ခ

ရှု.မ'ခ

ပု.မ'ခ

ဗု.မ'ခ

ဗု.မ'ခ

ဘု.မ'ခ

မု.မ'ခ

ယု.မ'ခ

ဂု.မ'ခ

လု.မ'ခ

သု.မ'ခ

ဟု.မ'ခ

အု.မ'ခ။

ကြိ.ဝ'ခ
Kio

ခြိ.ဝ'ခ
khio

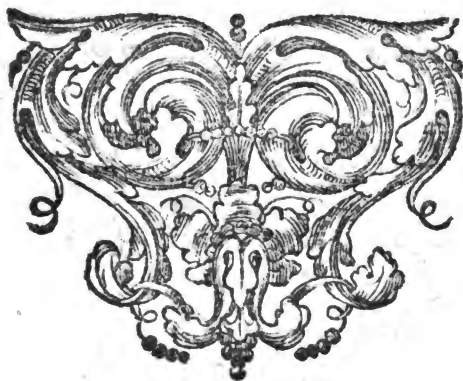
ဖြိ.ဝ'ခ

မြိ.ဝ'ခ

မြိ.ဝ'ခ

လြိ.ဝ'ခ။

ကိဝ်း ကိဝ်း ကိဝ်း
 Kiom khiom
 ကိဝ်း ကိဝ်း။

ORATIO DOMINICALIS .

ကောင်ကံ၌ ။ နေတော်မူ
 မိုး ကြီး သောအကွ၌ ပုံတို့အဘ
 ကြီး ကြီး ရှင်ဇောနာမတော်မြတ်
 ကိုယူခပသိမတို့ရှိသေလေး မြတ်ချင်ရှိ
 ဩသညာဖြစ်စေသော ။ ။ သခင်မိကျေး
 ဇာတညာဟူသောနှိုင်းငံတော်သညာအကွ
 နှိပ်တို့၌ရောက်မညာအကြောင်း ။ ကယမ
 သနားတော်မူပါ ။ ။ ရှေ့စိတ်တော်နှင့်အ
 ညီမိုးကောင်ကံ၌ ။ ရှိသကဲ့သို့ ။ မိလျ
 မြီညာ၌ ။ ပြညာစိုပါအောင် ။ စောင်မတော်
 မူပါ ။ ။ အစညာနေမပြတ်အလှိုရှိအပံ
 သာအကုအစားတို့ကို ။ လညာ ။ အကွ၌
 ပုံတို့အား ။ ယနေ့ပေသနားတော်မူပါ ။
 ။ အကွ၌ ပုံတို့ဝံ့အား ထိခိုက်ကျလွှဲ
 ခိုသောသူတပါးတို့မိအပြစ်ကို ။ အကွ၌

နှိပ်တို့ရရှိတို့မရသည့်ခံသကဲ့သို့။ အ
ကွန်ပတို့အပြစ်တို့ကိုလည်း။ ကညလှ
တံတော်မူပါ။ နှောင့်ကံချင်အမျှကိစ္စ။
အကွန်ပတို့ပါဝင်ချင်မရိပ်လျက်။ မ
ကောင်မသင်သောအရာဟူသမျှနှင့်ကင်
လှတံရသည့်ဖြစ်စေသော။ အာမင်။

SALUTATIO ANGELICA.

ဝေမာရိယာရံကံကျော့။ ၈။
အာ နှင်ပြည့်စုံတော်မူသော။
တုရားသခင်သည်။ ခင်မရှိ
ကျိဉ်ဝံ။ နေတော်မူပါ။ မိမိတကာတို့
ထက်သာမြတ်တော်မူသည်။ ဝမ်းခေါင်၌။
စွဲနေသောပဋိသန္ဓေလည်း။ အထူးလွန်မြဲ
တံတော်မူသောသခင်ဇေယျ။ ၈။ တည်း။ သံ
တမာရိယ။ မြတ်စွာသုတရားမယံတော်ယ

ရမ္မစရ ခနာပြောင်မညာ'အချိန် အခါတို့
 ဌ်လှဖါ။ မကောင်ချင်အပြစ်သို့ရောက'
 သော်။ အကွန်ပိတို့အာဇာနည်။ ဆု
 တင်တော်မူပါ။ အာမင်။

SYMBOLUM APOSTOLORUM .

လပြန်ပြော'စိုတော်မူ
 သောခမညာ'တော်ဘု
 ရာသညာ။ မိုးမြေတို့
 ကိုဝံ့ဆင်တော်မူကြောင်းကို။ ယပြော
 လော မြတ်ချင်ရှိပါဖါ။ ဘုရားရှင်သာ
 တော်သခင်ဇေယျ ကြံတူအကွန်ပိတို့
 သခင်တပါးတညာ'သာလျှင်။ အိသပိရိတူ
 သိတူတန်ခိုးတော်ဖြင့်။ ပဋိသန္ဓေယ
 တော်မူရုံ။ အစညာ'သိလှိုင်ပြော'စိုတော်
 မူသောမာရိယကပေါ်ဖွားတော်မူသညာ။

ပုစိညာဗိလတူမင်လက'လက' ။ ,ဒကွစရံ
 မာကူင်ပိတော်မူရ် ။ တိကျင်လၢလာ ၈
 သဖြင်။ အသက'တော်ဝဌက'ရ်။ အလောင်
 တော်ကိုတိုင်၌ဗွဲက'သညာ' ။ အသက'
 တော်သညာ'ကာ ၈ အောက'နိမ'သောနေရာ
 အရပ်တို့သို့ကြိုတော်မူသညာ' ။ သို့၈ရ
 က'တိုင်လှိုင်သေသမိသူတို့အစုမှကိုယ'
 တော်နှင်။ အသက'တော်နှင်တကွထတော်
 မူရ် ။ မို၈ကောင်တင်အရပ်တို့သို့။ တ
 က'တော်မူရ် ။ အာ၈လၢ၈စုနှင်ဖြညာ'စု
 တော်မူသော။ ခမညာ'တော်တုဏ္ဍလကျာ
 ဘက'မှထိုင်ခနိတော်မူသညာ'။ ကအမာတု
 သောခါလှိုင်။ အသေအရင်လၢတုကို
 လါရ်စီရင်စစ'ကြောတော်မူလမညာ' ။ မိ
 အရာအကြောင်တို့ကို ။ ယဉ်ကြညာ'လေ
 မြတ်ချင်ဂိုပါသညာ'။ အိသပီရိတူ၈ဘတူ၈
 ဘလှိုင်ပိညာ'တော်ဂိုကြောင်။ ဘလှိုင်

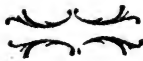
သခင်ကောင်မြတ်သောအာသာတူလ၊အ
 စုတို့သည်။ ကာလအရပ်တို့၌။ အစည်
 တည်နေကြောင်။ ထိုလ၊စုတို့သည်။
 ပြုသောကောင်မြတ်ကိုသာသာတူလ၊တို့
 အတူတကွအကျဉ်းခံစားရကြောင်း။ မ
 ကောင်သောဟူသမျှအဖြစ်တို့ကိုလည်
 ကင်လွှတ်စေကြောင်း။ သေသောသူအ
 ပေါင်တို့သည်။ ပကတိသောကိုယဖြင့်
 တနေ့သင့်။ ရှင်ကြမည်အကြောင်း။ တို့
 နောင်မှအစည်၊မဖြစ်အသက်ရှင်ချင်ချ
 မသာကို။ တည်နေမည်အကြောင်း။ ဖါ
 ဆုခံပြီးသောအကြောင်းအရာတို့ကို။
 ယဉ်ကြည်လေး။ မြတ်ချင်ရှိပါ၏။
 ။ အာမင်။

ANTIPHONA
AD VIRGINEM MARIAM.

အံ့ကွန်ပတိုးအာနယမတော်
အံ့ မူရ် ။ ငြိမဝပသာယာစွာ
အံ့ကွန်ပတိုး အသကရင်ချင်ချမသာကို
ဖေတတသောအကျန်ပတိုးတောင်တ
မြင်လင်ချင်ဂိုပါသောသခင်မသမိ။ ဂုဏ်
ကျေးဇူးအပေါင်ဝဉ်နှင်။ ပြုစုစိုတော်
မူစေသတညာ။ ။ ဆင်ရဏမိနိသိုပိုဇော်
သောအဝသာတစုတိုသမိ။ သခင်မနော
ကတော်သိုကျေးဇူးကျော်လွေပြီပါမိ။ ။
ဆင်ရချင်မျက်ရညာယိဉာအရပကညာ
ညာတော့ငိုကျေးဇူးချင်ချင်သခင်မနောက
တော်သို။ အကျန်ပတိုးပရိဂူတောင်တ
ကြပါမိ။ အကျန်ပတိုးကိုယစာအာထု
တတော်မျှရ။ သနာတော်မူတတသော

မျက်စိတော်ကိုဝံ့အကွ။ နှိပ်တုံ့ဆီသုလှ
 နှလုံးတော်မူပါ။ ။ ။ မိဆင်ရဲကုဇာနိဗ္ဗလှ
 တံသုမိကာလဌလှပဋိသန္တိစံနေတော်
 မူပြသောအထူးလွန်မြတ်တော်မူသော
 သခင်ဇေဇ။ ၈ ရှေ့မူကံရှာတော့ကိုပြတော်
 မူပါ။ ဩသနာ ၈ မြင်ဂိုသော။ ဩချစ်
 ခင်စိုမကံချင်ဂိုသော။ ဩသိမံမွေ ၈ ရှိ
 ညံ့ချင်သိလှိုင်။ ပြည့်စုံတော်မူသော
 မာရ်ယာခင်မသမိ။ ။ ကြိသတုဉ္စသခင်ရှု
 တံတော်ထုကံရှင်အညီ။ အကွ။ နှိပ်တုံ့
 သညာကျေ ၈ ဇေတော်ကိုခံထိုကံအောင်။
 မြတ်စွာဘုရားမယံတော်အကွ။ နှိပ်တုံ့
 အသိပြုဆုတောင်တော်မူပါ။ ။

PRAECEPTA DECALOGI.

၁ သညာသင်ဇာတလူ့ ဖြစ်
တော်မူသညာ။ ငါမှတ
ပါးဘလူ့ဟူ၍ကိုးကွ
ယံချင်ကိုမပြုလင်။

၂ သင်ဇာအရှင် ဖြစ်တော်မူသောသူ
လူ့ရှင်နာမတော်မြတ်ကို။ မရှိမသေ။
တိုင်တညာ၍ ကြံ မဆီချင်ကိုမပြုလင်။

၃ ဘလူ့ရှင်သတင်ပွဲနေတု၌။ လူ
ပဆောဆောင်မြကြံ။ စွန့်ပြုစံ၍။ အာ
သာမြကိုအာထုတရမညာသတိဖြုလေ။

၄ မိဘတု၌။ ရှိသေစာကူလေ။

၅ လူတု၌ အသကကိုသတပုတချင်
ကို။ မပြုလင်။

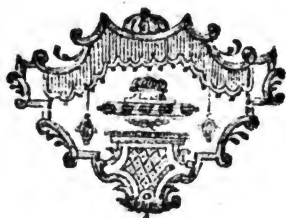
၆ ကာမဂိုဏ်းမြ၌။ ကျလှလှချင်ကို
မပြုလင်။

၇ သူဖိပစ္စည်းဥစ္စာကို။ ခုနစ်ယုတ်ကို
မပြုလုပ်။

၈ မဟုတ်မမှန်သောအရာတို့ကိုဟု
တမ့်မှန်သည့်ဟူ၍။ သက်သေမခံလင့်။

၉ သူတပါးဖိမိယာအကို။ နှစ်သက်
တပုံစွန်ချင်ကို။ ပြုလုပ်။

၁၀ သူတပါးဖိပစ္စည်းဥစ္စာကိုလိ
ချင်သောလောဘစိတ်မရှိစေလင့်။

Österreichische Nationalbibliothek

+Z160438209

